

TÔI CÀI ĐIỆN-VIÊN VÀO NỘI-BỘ

BA-LAN & ĐÔNG ÂU

QUỐC-HỘI QUỐC-T

Hiệp-Định Paris

NGÀY 27 tháng 1 năm 1973, Hiệp-Định Paris chấm dứt chiến-tranh và tái-lập hòa-bình tại Việt-Nam được ký-kết và có hiệu-lực kể từ hôm sau.

Phân đông đồng-bào Miền Nam đã nghe, đã đọc và đã phát-biểu quá nhiều những lời ch- trích Hiệp-Định Paris, và chính những người thân-Chính-Quyền nhất cũng phải đồng-ý phần lớn với những phát-biểu b- t-mãn về các đi- u-kho- n trong đó thua-thiệt cho Việt-Nam Cộng-Hòa.

Tám tháng sau đó, vào ngày 26 tháng 9, tôi rời Vùng II ra Vùng I đ- m-trách Giám-Đ- c Đ- c-C- nh (An-Ninh và Ph- n-Gián) Miền Trung.

VỚI tôi, về mặt n- i, những đi- u liên-quan thi- t-thực đ- n cách x- trí của nhân-viên công-lực, những khi đi- diện với các thành-viên Cộng-S- n (cộng-s- n Ba Lan và Hung Gia Lợi trong Ủy Hội Quốc T, và cộng s- n B- c Việt X- m-L- c trong Ban Liên Hợp Quân Sự 4 và 2 Bên) ở nơi công-cộng, là đi- u cần đ- cập nhất, thì không nghe C- p Trên ch- thị gì, mà lại còn ra lệnh cấm ti- p-xúc với họ nữa, nên tôi đã tự ý hướng-d- n cho thuộc-viên từ trong Vùng II r- i, nay ra Vùng I tôi cũng làm lại việc đó cho các c- p nhân viên ở ngoài này.

NHƯNG. quan-trọng hơn hết, về mặt chìm, tôi đã có cách cụ-th- v- t-vát thiệt-thòi cho phe Quốc-Gia đ- i với Hiệp-Định Paris:

Từ trong Vùng II, tôi đã quy- t- định t- n-công tình-báo ngay vào chính các Phái-Đoàn B- c-Việt X- m-L- c và Cộng-T- c

Miền Nam (ít nhất thì cũng đã đạt được một thành công ban đầu tại Phan Thiệt); và nay thì tại Vùng I, gặp được hoàn-cảnh cạnh đối-nội lẫn đối-ngoại thuận-lợi hơn, tôi phải đích-thân ra tay đối với cả Ba-Lan lẫn Hung-Gia-Lợi, bắt đầu từ các Phái-Đoàn liên-hệ tôi gặp hằng ngày trong thành-phố Đà Nẵng này.

Ủy-Hội Quốc-Tế tại Khu-Vực II

THEO Hiệp-Định Paris thì lãnh-thế Việt-Nam Cộng-Hòa được chia ra làm nhiều Khu-Vực; mỗi Khu-Vực được đặt dưới quyền kiểm+giám của một Phái-Đoàn đại-diện Ủy-Hội Quốc-Tế, tức Ủy-Hội Kiểm-Soát và Giám-Sát Quốc-Tế (ICCS=International Commission of Control and Supervision). Ủy-Hội Quốc-Tế gồm có 4 nước: Gia-Nã-Đại (Canada) – vớt sau Ba-Tur (Iran) thay-thế –, Nam Dương (Indonesia), Ba-Lan (Poland), và Hung-Gia-Lợi (Hungary).

Đại Diện các phe lâm-chiến được gọi là Ban Liên-Hợp Quân-Sự 4-Bên (Hoa-Kỳ, Việt-Nam Cộng-Hòa, Việt-Nam Dân-Chủ Cộng-Hòa tức Cộng-Sản Bắc-Việt, và Cộng-Hòa Miền Nam Việt-Nam tục gọi “Việt-Cộng”) – vớt sau chỉ còn 2-Bên (VNCH và CHMNVN).

Riêng (Quân-) Khu I của VNCH được chia thành 2 Khu-Vực của Ủy-Hội Quốc-Tế: Khu-Vực I đặt trụ-sở tại Huế, và Khu-Vực II đặt trụ-sở tại Đà-Nẵng.

Đà-Nẵng là thề-phố của Miền Trung, nơi có Bộ Tư-Lệnh Quân-Đoàn I & Quân-Khu I, Bộ Chỉ-Huy Cảnh-Lực & Ngành Đặc-Cảnh Vùng I, các cơ-quan Chính-Quyền cấp Vùng, các Tòa Tểng-Lãnh-Sự ngoại-quốc cấp Vùng, v.v...

Trong lúc Cảnh-Sát Quốc-Gia toàn-quốc đều phải tuân theo chỉ-thị của thiều-tướng Tư-Lệnh Nguyễn Khắc Bình – không được tiếp-xúc với Ba-Lan và Hung-Gia-Lợi – thì tôi đã xin, và đã được phép, cho riêng tôi được tiếp-xúc với các thành-viên Cộng-Sản nước ngoài này.

(Đối với Cộng-sản Việt-Nam thì Ngành Đặc-Cảnh, từ cấp lãnh đạo xuống đến các Điệp-Trưng, Trưng Lưới, Trưng Mũi và Trưng

Mọi Biệt-Tác, đã tiếp-xúc từ lâu rồi, ngay từ trước khi bọn họ bị giết, bị bắt, hoặc hư-ng-ứng chính-sách Chiêu-Hồi, mục-đích là để tuyên dụng họ làm nội-tuyên cho ta).

Hai Phái Đoàn Ba-Lan và Hung-Gia-Lợi

ỦY-HỘI Quốc-Tô được một Hãng Thu Hoa-Kỳ cung-cấp một tòa nhà riêng, để làm trụ-sở chính-thức; nơi đó hai Phái Đoàn Ba-Lan và Hung-Gia-Lợi làm việc chung với các Phái Đoàn Ba-Tur và Nam Dương.

Đó cũng là nơi Ủy-Hội Quốc-Tô chính-thức hội-hợp với các Phái Đoàn Hoa-Kỳ và Việt-Nam Cộng-Hòa.

Hai Phái Đoàn Ba-Lan và Hung-Gia-Lợi được cấp một chi-phiếu riêng, để phe Cộng-Sản đi chung với nhau: họ chi-phiếu toàn-bộ khách-sạn “Hồng Kông”.

Một hãng-thu Hoa-Kỳ cung-cấp cho họ mọi thứ cần dùng trong đời sống và sinh-hoạt hằng ngày.

TẠI khách-sạn “Hồng Kông” này, hai Phái Đoàn Ba-Lan và Hung-Gia-Lợi có đặt những phòng-giữ bộ túi cho Trưởng Phái Đoàn, Sĩ-Quan Đi-u-Hành, Sĩ-Quan Truy-n-Tin/Mật-Mã, và Thông Dịch-Viên của mình.

Dưới quyền Phái Đoàn Khu-Vực II, tại Đà-Nẵng, có 3 Ủy-Hội Quốc-Tô: tại Hội-An, Chu-Lai, và Quảng-Ngãi.

Về phương-tiện di-chuyển của UHQT thì: về đường bộ là xe-hơi sơn màu trắng, có gắn cờ ICCS (mà tài-xe lúc đầu là người Mỹ, về sau là người Việt-Nam); và về đường hàng-không là các loại phi-cơ của Hãng “Air America” có sơn ba đường gạch ngang màu lục phía sau đuôi (và phi-công là người Hoa-Kỳ).

Về phía Hãng Thu thì: tại khách-sạn “Hồng Kông” có

một bộ-phận chấp-hành, gồm có một thư-ký khách-sạn là đại diện chính; quâ-n-gia; và các công-nhân như bô-i, bô-p, tài-xâ, thợ máy; v.v... đều là người Việt-Nam.

Kế-hoạch hoạt-động của tôi

Về phía Chính-Quyân Việt-Nam: Trung-Ương không hâ ra lệnh; và hân sẽ không chấp-thuận cho tôi, cũng như cho bất-cứ ai, hướng mũi hoạt động – gián điệp, tức là tình-báo chấp động; chứ không phải phâ-tình-báo bị động – của mình vào các mục-tiêu Cộng-Sô nước ngoài.

Việc đó nằm ngoài phâ-vụ và trách-nhiệm của Ngành Đặc-Cônh VNCH.

Nhưng tôi đã thuyết-phục và được phía Người Bạn Đôn-Minh (CIA) đồng-ý và trợ-giúp tôi.

Các thành-viên Ba-Lan và Hung-Gia-Lợi, nhất là các cấp chấp-huy và chuyên-viên, không phải chấp là sĩ-quan bộ đội bình-thường, mà là cán-bộ gián điệp quan-trọng của 2 nước này; chính CIA cũng đã xác-nhận như thế với tôi . Bọn họ đôn đây đôn tiếp sức cộng-sô Việt-Nam chấp phá chúng ta, tại sao chúng ta không dùng gậy ông đôn đập lưng ông, mượn tay bọn họ đôn gây biê-loạn ngay trong nội-bộ guâng máy độc-đôn của chính bọn họ ngay bên trời Âu .

Trong ngành tình-báo, kẻ thù có thể thuộc nhiều dân-tộc khác nhau, hoạt-vực có thể gồm nhiều quâ-c-gia khác nhau; huống gì CIA cũng đang côn tung thêm lưới vào trong hàng-ngũ các nước thuộc Khối Liên-Xô ...

Tôi mượn của Tòa Tâng-Lĩnh-Sự Hoa-Kỳ một số từ-điển bách-khoa cũng như tài-liệu thời-sự đôn tìm hiêu thêm về hai nước Ba-Lan và Hung-Gia-Lợi.

NÓI chung, tuy ở trong khối Liên Bang Xô Viêt, đại đa số dân-nhân của Ba-Lan lẫn Hung-Gia-Lợi đều đang vùng-vây đôn thoát khỏi quyân thống-trị của Nga-Xô .

Tôi gợi ý Hoa-Kỳ lợi dụng tình-đa tình-hình ở hai nước này, đặc-biệt là Ba-Lan. Ở Ba-Lan thì công-nhân là lực-lượng tiến-phong hùng-hậu, và các tầng-lớp dân-nhân thì chịu ảnh-hưởng sâu-rộng của Vatican.

TRONG lúc chờ-đợi, tôi đứng ra móc nối các thành-viên cộng-sản trong Ủy-Hội Quốc-Tế hiện có ở đây .

Tôi lý-giải rằng: nếu tôi mà làm được việc, thì chính Người Bạn Đệng-Minh hưởng công; viên-chức liên-hệ sẽ được chuyển đến quốc-gia hữu-quan để phát-triển thêm mạng lưới của mình, thành tích gia tăng; làm việc bên đó, không có chiến-tranh, hơn là an-toàn, an-nhàn hơn ở Việt-Nam!

Thế là tôi được Người Bạn Đệng-Minh tán-đồng và yểm-trợ mọi mặt tôi đã .

Một cơ-hội tiếp-cận tự-nhiên

MỘT hôm, một viên-chức cao-cấp thuộc Tòa Tổng-Lĩnh-S Hoa-Kỳ tại Vùng I tổ-chức một buổi dạ-tiệc tại tư-gia – thật ra là một bữa ăn đặc-biệt.

Chỗ nhà không nấu dọn gì, mà dùng sân trước và vườn sau làm một cảnh chợ vỉa hè. Họ đặt mua trọn chuyển hàng: nơi này là xe phở bò; nơi kia là gánh bánh lá & chả tôm, v.v...; hầu hết các món hàng rong quen-thuộc của Đà-Nẵng đều được quy-tụ về đây.

Thực-khách đến ăn món nào thì đều theo đúng cách-thức thông-thường đi với món đó, chỗ khác là khi trò chuyện.

Trong khung-cảnh đó, tôi đã tiếp-xúc liên-đều với các viên-chức lãnh đạo 4 Phái Đoàn Ủy-Hội Quốc-Tế, và đặc-biệt là 2 Trưởng Phái Đoàn Cộng-Sản Ba-Lan và Hung Gia Lợi . Cấp-tức nghiên-cứu, lượng-giá đi-tượng, tôi đã dè dàng tìm ra phương-thức đi đều với các mục-tiêu.

Toán “Thạch-Mã”

Bộ Tư-Lệnh Cảnh-Lực Quốc-Gia có chặ-thị cho các Địa-Phương nơi nào có Ủy-Hội Quốc-Tổ cấp Khu-Vực thì tặ-chức một Toán Hộ-Tổng bảo-vệ an-ninh cho các Phái Đoàn. Các Phái Đoàn Ba-Lan và Hung-Gia-Lợi tại Khu-Vực II ở Đà-Nẵng không nhận việc hộ-tổng ủy, vì họ cảm thấy là bị theo dõi; họ muốn tự-do đi lại, hành-động theo ý muốn riêng; nên các Phái Đoàn Ba-Tur và Nam Dương cũng đồng-ý theo .

Do đó, tôi nhận nhiệm-vụ theo dõi các Phái Đoàn Ủy-Hội Quốc-Tổ từ phía Cảnh-Sát Súc-Phục sở-tại chuyển qua cho Ngành Đặc-Cảnh cấp Vùng.

Tại đây có một bộ-phận đặc-trách mang bí danh “Toán Thạch-Mã”, trong đó có cả một số nhân-viên của Sở I An-Ninh Quân Đội biệt-phái đôn; tất cả đều mặc dân-phục để hoạt-động chìm.

TÔI thuê cho Toán một trụ-sở riêng.

Vì không tiện bỏ sử-dụng xe Jeep sơn màu xanh+trắng của phía Súc-Phục nên tôi đã xin Người Bạn Đồng-Minh một chiếc xe Jeep dân-sự để cho Toán dùng. Xe này là của Tòa Tổng-Lĩnh-Sự Hoa-Kỳ nên mang bảng số NT (nhập tạm) dành riêng cho các ngoại-kiểu . Tôi không tiện xin cơ-quan Lộ-Vận cấp cho một số trước-bạ bình-thường, vì xe không thuộc sở-hữu chung của Cảnh-Lực hay riêng của cá-nhân nào .

Có nhiều chỗ đậu, mà chiếc xe này là rõ-ràng nhất, khi nào có một số đồng-bào gọi người sử-dụng xe này là CIA .

Tôi chỉ nhấc-nhấc anh+em trong Toán về mặt an-ninh bản-thân, chứ không giãi-tán hoặc thay đổi nguy-thức, mặc dù thật ra kết-quả giám-thị của họ chỉ thuộc lĩnh-vực thám-báo – chưa phải điệp-báo như tôi mong muốn – mà ở Trung-Uơng thì do một Văn-Phòng khác chứ không phải Ngành chuyên-môn của tôi chỉ đạo, mà Văn-Phòng này lại chỉ chỉ-trưng hoạt-động như thế mà thôi.

Có lĩn Đại-Tá Lê Quang Nhơn, Chánh Sĩ I ANQĐ, ngĩ ý muĩn rút nhân-viên cĩa Sĩ mình vĩ, vì họ thiĩu người – vĩ lại trong đó có cĩ một thiĩu-tá – nhưng tôi không thuận. Tôi muĩn có sự hiện-diện cĩa Toán ĩy đĩ đánh lạc hướng chú ý cĩa đĩi-phương, nhằm bĩo-mật các đường dây điệp-báo riêng cĩa tôi.

Biệt-Đội “Thiên Nga”

Bộ Tư-Lệnh Đặc-Cĩnh Trung-Ương, từ thời Trung-Tá Nguyễn Mậu, có thành-lập một đơn-vĩ nữ-tình-báo, từ cĩp Trung-Ương xuĩng đĩn các Vùng, Tỉnh và Thị, mệnh danh “Biệt-Đội Thiên-Nga”. Tuy trong một sĩ trường-hợp Biệt-Đội này đã lập được thành-tích khĩ-quan, nhưng nhìn chung thì kĩt-quĩ hoạt-động vĩn chưa tương-xĩng với tĩ-chức quy-mĩ nói trên. Nhiĩu nữ-nhân-viên được dùng vào các công-việc văn-phòng thay vì ra ngoài dò tìm và gài người xâm-nhập vào các chi-bộ cộng-sĩn nằm vùng hoặc từ mật-khu vĩ móc nĩi tại nội-thành.

Thĩ nhưng Thiên-Nga dù sao thì cũng đã được đĩng-bào – và cĩ Việt-Cộng – nghe tiĩng, biĩt tên.

GẶP lúc Bộ Ch?Huy Cĩnh-Lực Vùng I tuyĩn-mĩ một đơt nữ-nhân-viên, tôi chĩ-thĩ cho Sĩ Yĩm-Trợ – mà cĩt là đĩ bĩn tiĩng ra ngoài – hãy chọn cho tôi mười cô trĩ nhĩt, đẹp nhĩt, độc-thân, đĩ tôi huĩn-luyện tình-báo cho họ, trong đó có môn tiĩng Anh và môn khiêu-vũ, kĩ cĩ kỹ-thuật chinh-phục đàn-ơng.

Trong lúc đó, Bộ Tư-Lệnh Đặc-Cĩnh Trung-Ương điện hĩi ý-kĩn các Vùng vĩ việc giĩi-tán Biệt-Đội “Thiên- Nga”.

Trong Vùng II, tôi đã nhân danh Vùng ĩy mà trĩ lời là xin vĩn giữ y nguyên; nay tại Vùng I, có nhiĩu triĩn-vọng sĩ dụng mỹ-nhân-kĩ hơn, tôi lại có dịp góp ý mạnh hơn vĩ việc duy-trĩ cái tĩ-chức ĩy ... mà tôi không hĩ dùng đĩn trong các điệp-vụ cĩa tôi.

THIÊN-NGA – cĩa tôi – là bĩt-cứ người-đẹp nào hội đĩ điĩu-kiện cho tôi chĩm chọn, từ học-đường, công/tư-sĩ, thương-xá, trà-thĩt, vũ-trường, cho đĩn nông-thĩn, v.v... vĩn sĩn có

mặt khắp nơi, và tự họ đã sẵn có môi-trường sinh-hoạt thích-hợp với công-tác hơn là các nữ viên-chức Ngành An-Ninh. Đối với các cô gái phòng trà, từ ca-sĩ, má-xán, vũ-nữ, đến bìa bàn – là giới “nhảy dù” tự do tại Thành Đà-Nẵng – tôi đã bố-trí cho một số Truong Lưới, Truong Mũi, và Truong Mũi thuộc Sở Tác-Vụ, kín-đáo khắp-chỗ những ai có cơ-hội tiếp-xúc với các thành-viên Ba-Lan và Hung-Gia-Lợi.

Đối với phía Cảnh-Sát Sài-Phục, tôi đã khéo-léo sắp-xếp để không tổn-thương quyền-hạn của họ; và trung-tá Nguyễn An Vinh, Chín-Huy Cảnh-Lực Thị-Xã Đà-Nẵng, đã hiêu biết và hợp-tác với tôi trong việc này .

Đồng-thời, tôi đã đạt được sự hợp-tác trọn-vẹn của Hãng Thu nước ngoài, để tôi sử dụng nhân-viên có sẵn của họ, hoặc gài thêm người của Đặc-Cảnh vào làm công-nhân cho Hãng Thu .

*

Đối nội, tôi đã xin được Thiệu-Tá Ngô Phi Đạm, là giám sư xuất sắc nhất về tình báo tại Trường Tình Báo Trung Ương, chuyển-chuyển ra Vùng I làm việc với tôi .

(Tôi chỉ lược kể đôi điều chung chung mà thôi, còn nhiều vấn đề và các chi tiết khác nữa thì tôi đã viết trong các Chương khác của cuốn hồi ký này).

*

Nói chung, do sáng kiến riêng của tôi nói trên, nhóm thiệu số Đặc Cảnh Vùng I chúng tôi đã tuyển dụng được khá nhiều thành viên Ba Lan và Hung Gia Lợi, về mặt nội thì từ các đại tá Truong Phái Đoàn cấp Khu Vực xuống đến các sĩ quan cấp úy Truong Tiểu cấp Liên Tỉnh và Tỉnh, nhưng về mặt chìm thì họ là cán bộ tình báo chiến lược cấp trung ương (thông dịch viên có vị thế cao hơn Truong Phái Đoàn) của Đảng, Nhà Nước và Quân Đội 2 nước cộng sản quan trọng nhất, sau Nga, trong Liên Bang Các Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Xô Viết (gọi tắt là Liên

Xô, tức USSR: Union of Socialist Sovietic Republics), làm nội tuyến cho ta (tức là Hoa Kỳ) – vì sau khi tuyển dụng được thì tôi đã chuyển giao họ cho cơ quan Tình Báo Trung Ương của Mỹ (CIA) tiếp tục khai thác sử dụng ngay trong hàng ngũ Liên Xô bên châu Âu .

Những cán bộ vốn được chọn lọc và tín nhiệm đưa đi công tác tại Việt Nam, khi trở về nước đều được xem là có công tham chiến đánh Mỹ ngay trên chiến trường Việt Nam. Với những cái-gọi-là kinh nghiệm đi đầu trực tiếp với phe “tư bản chuyên quyền”, các phần tử này được trân quý để đem hiểu biết thực tế vận dụng vào chức năng công vụ lãnh đạo hoạt động và huấn luyện nghiệp vụ gián điệp tại các khóa bồi dưỡng chuyên môn trong hệ thống Tổ Chức Liên Minh Warsaw (Liên Minh Quân Sự Vác Xô Vi, tại thủ đô Ba Lan) của Liên Xô cũng lại Khối Minh Ước Bắc Đại Tây Dương (NATO) của Thế Giới Tự Do .

Vì tôi còn phải lo về Việt Cộng (cộng sản Việt Nam) và về nội chính (các chính đảng, các giáo hội, các tổ chức “đi lập”, v.v...), trong tình hình rất nguy ngập của thời gian 1973-75, nên tôi đã cho phép các thuộc viên liên hệ tùy tiện chi tiêu theo chi tiêu và phương thức làm việc đã có kết quả cụ thể của tôi mà hợp tác với Người Bạn Đồng Minh (còn về CIA) để tiến hành thêm, do đó tôi không nắm vững hết các thành quả đã đạt được, phải là to lớn hơn. Lại nữa, trong tình thế phải hợp đồng minh cộng Cộng, tôi đã chấp thuận cho Người Bạn Đồng Minh được trực tiếp sử dụng một số viên chức Đặc Cảnh của tôi mà họ thấy là xuất sắc, biết phải hơn qua cho họ (hơn là thành quả phải không thua kém thành quả của phía Việt Nam), nên tôi không biết gì nhiều về các kết quả liên quan. Ngoài ra, tôi cũng giúp cho NBĐM phương tiện cần thiết (giấy phép đi lại trong giới nghiêm, giấy phép mang vũ khí, v.v...) để họ tuyển dụng nhân viên riêng cho họ, nên tôi hoàn toàn không biết gì về thành quả hoạt động của các đường dây bí mật kia.

Chỉ riêng trong phạm vi những gì mà tôi có đích thân trực tiếp làm và còn nhớ, tôi đã tuyển dụng:

Đại tá Konelsko, Trưởng Phái Đoàn Ba Lan

Đại tá Guy Nagy, Trưởng Phái Đoàn Hung Gia Lợi

Trung úy Teleski, Trưởng Phòng Truy cập Tin Mật Mã của Ba Lan

Đại úy Signalia, Trưởng Phòng Truy cập Tin Mật Mã của Ba Lan (khi nhiệm Teleski)

Trung úy Benjenc Grosz, thông dịch viên của Hung Gia Lợi

Trung úy Benez Kadar, Trưởng TĐ Hung Gia Lợi tại Tam Kỳ

(quá trình nghiên cứu, khám định, tiếp xúc, móc nối, bao vây, gài bẫy, thuyết phục, thách thức, tuyển mộ... đã được kể lại trong sách).

Họ là cán bộ tình báo cấp cao, ở cả hai lãnh vực chính trị và quân sự, mà lại chuyên môn truy cập tin mật mã (biết rõ bí mật nội bộ), và rành (ít nhất là) tiếng Anh, làm thông dịch viên quốc tế (có tư cách công khai tiếp xúc với cả “đồng quốc Mỹ”, huống gì bí mật liên lạc với các nhân vật ái quốc & chính Liên Xô), nay được tuyên dương là đã có công đánh Mỹ, được thăng lên cấp cao hơn và cả giữ chức lớn hơn: họ mà làm tay trong cho Mỹ thì nguyện vọng của dân nhân Ba Lan và Hung Gia Lợi thoát khỏi gọng kìm Liên Xô chắc chắn là sớm đạt thành.

Hồi đó, năm 1974-75, Người Bạn Đồng Minh đã chính thức thông báo cho tôi biết về một số tiến triển và kết quả khi đầu ngay tại Ba Lan và Hung Gia Lợi, đồng thời nhiệt liệt công khai đãi tiệc khen thưởng các viên chức Đặc Cảnh hữu công (trong sáng kiện của tôi, bắt đầu từ năm 1973).

Đến năm 1979 (sáu năm sau), Giáo Hoàng [John Paul II](#) mới về thăm Ba Lan lần đầu tiên, mà đầu cho những hoạt động kể tiếp của Ngài, cũng nhằm góp phần giải thích chế độ cộng sản ở quê hương mình.

Năm 1981, cán bộ cấp cao Công An trung ương Việt Cộng nói thẳng với tôi: “Tôi báo trước cho anh biết, chỉ trong vài

hôm nữa thôi, tất cả các thành phần phản động tại Ba Lan cũng như Hung Ga Ri đều sẽ phải đứng tội trước tòa án nhân dân; và ngay cả bọn CIA liên quan cũng sẽ bị nhà nước có chủ quyền của hai nước này trừng trị thòng tay ... Sẽ không bao giờ xảy ra sự cớ mà bọn đế quốc và lũ tay sai như anh hằng mơ, để anh có thể “tự hào” là chính mình đã góp phần đánh đổ hệ thống xã hội chủ nghĩa tại Ba Lan và Hung Ga Ri, kéo theo sự sụp đổ của cả Khối Cộng Sản Đông Âu! Có phải bọn chủ CIA của anh đã nhai nhét cái ý tưởng hão huyền này vào trong đầu óc vong bản của anh hay không?”

Lúc đó, vào năm 1981, Cộng-sản Việt-Nam chủ biết là Ba-Lan và Hung-Gia-Lợi bị tôi tổ-chức xâm-nhập giùm cho CIA từ năm 1973, nên mới suy-luận là nếu cộng-sản tại hai nước này mà sụp đổ thì sẽ kéo theo cả sự sụp đổ tại các nước kia.

Sau này, khi sự suy-diễn của họ trở thành sự thật, thì cái trình-tự nói trên đã đảo ngược lại: Từ đầu năm 1989, cộng-sản tại các nước trong Liên-Bang Xô-Viết đã chấm dứt, và cuối năm này, cộng-sản tại Hung-Gia-Lợi cũng đã cáo-chung. Chính Liên-Xô, do Gorbachev lãnh-đạo, đã mở đường, từ năm 1985, cho các nước thuộc quyền lân-lược với Tự-Do trước tiên, rồi chính mình cũng lật xác vào đầu năm 1990. Đến cuối năm này thì cộng sản Ba Lan cáo-chung. Thế là tan rã toàn Khối cộng-sản Đông-Âu.

(còn nữa)

LÊ XUÂN NHUẬN

Cảnh-Sát-Hóa